

# NÁRODNÁ RADA SLOVENSKEJ REPUBLIKY

II. volebné obdobie

885

## N á v r h

skupiny poslancov Národnej rady Slovenskej republiky

## n a v y d a n i e

zákona o masových médiách

### Predkladajú:

Ján Budaj  
Ladislav Ballek  
Jozef Kužma  
Jirko Malchárek  
Pavol Števíček  
Dušan Jarjabek

### Návrh uznesenia:

Národná rada Slovenskej republiky  
**s c h v a ľ u j e**  
návrh skupiny poslancov Národnej rady  
Slovenskej republiky na vydanie  
zákona o masových médiách

Bratislava január 2001

Kancelária Národnej rady Slovenskej republiky		
Došlo: 12 -01- 2001		
Číslo: 743/2001		
Poznámka	Referent	Príloha

# NÁRODNÁ RADA SLOVENSKEJ REPUBLIKY

## II. volebné obdobie

---

### ZÁKON

Z .....

### o masových médiách

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

#### § 1

#### Účel zákona

Účelom zákona je:

- a) upraviť uplatňovanie ústavnej zásady slobody prejavu a práva na informácie v masových médiách ako v prostriedkoch, ktoré slúžia verejnosti a plnia funkciu jedného zo zdrojov uplatňovania práva na informácie,
- b) špecifikovať ústavný zákaz cenzúry,
- c) stanoviť práva a povinnosti novinárov v masových médiách pri zhromažďovaní, spracovávaní a šírení informácií a názorov,
- d) upraviť vzťahy masových médií, ich vydavateľov i prevádzkovateľov k štátnym orgánom, orgánom územnej samosprávy, verejnoprávnym inštitúciám a ostatným právnickým a fyzickým osobám,
- e) upraviť vzťahy redakčných kolektívov s vydavateľmi periodickej tlače a prevádzkovateľmi rozhlasového a televízneho vysielania ako aj spravodajských agentúr, a elektronických médií šírených internetom
- f) stanoviť podmienky vydávania periodickej tlače.

#### § 2

#### Základné pojmy

Na účely tohto zákona sa rozumie:

- a) **masovými médiami** periodická tlač, rozhlas a televízia, agentúrne spravodajstvo a periodicky alebo kontinuálne pôsobiace iné elektronické médiá, ktorých funkciou je zabezpečovať komunikáciu v spoločnosti,
- b) **periodickou tlačou** tlač vydávaná najmenej dvakrát do roka pod tým istým názvom, poradovým číslovaním, s rovnakým obsahovým zameraním a v rovnakej úprave,
- c) **spravodajskou alebo inou tlačovou agentúrou** právnická alebo fyzická osoba, ktorá poskytuje za úhradu informačné služby (textové, obrazové a pod.) na ďalšie použitie masovým médiám alebo iným subjektom,

d) **cenzúrou** akékoľvek porušenie slobody prejavu a práva vyhľadávať, získať a šíriť informácie a názory prostredníctvom masových médií bez ohľadu na hranice. Akékoľvek obmedzenia práv na slobodu prejavu a informácií musia byť v súlade so zákonom a také, aké sú potrebné v demokratickej spoločnosti v rámci medzí stanovených medzinárodnými konvenciami o ľudských právach.<sup>1</sup>

e) **vydávaním periodickej tlače alebo prevádzkovaním rozhlasu, televízie alebo iného elektronického média** vyhľadávanie, zhromažďovanie, spracúvanie a šírenie informácií technickými prostriedkami,

f) **vydavateľom (vlastníkom) alebo prevádzkovateľom masového média** právnická alebo fyzická osoba, ktorá na základe evidencie, zo zákona alebo licencie vykonáva činnosti uvedené pod písmenom e). Prevádzkovateľom masového média šíreného internetom je právnická alebo fyzická osoba, ktorá na sieti internet sprístupňuje periodickou formou informácie zodpovedajúce svojim obsahom vydávaniu periodickej tlače alebo prevádzkovaniu rozhlasového alebo televízneho vysielania.

g) **šéfredaktorom** osoba, ktorá na základe poverenia vydavateľa alebo prevádzkovateľa riadi masové médium alebo jeho organizačnú zložku a vykonáva kontrolu redakčného obsahu masového média,

h) **novinárom** osoba, ktorá na základe pracovnoprávneho alebo iného zmluvného vzťahu s vydavateľom alebo prevádzkovateľom sa podieľa na vytváraní obsahu, jeho redakčnej a novinárskej úprave pre zverejnenie v masovom médiu,

ch) **rozširovaním média , resp. periodickej tlače** distribúcia, predaj alebo iné verejné sprístupnenie individuálne neurčenému okruhu osôb a v prípade elektronického média distribúcia jeho signálu

i/ **hodnoverným zdrojom** môže byť predstaviteľ inštitúcie verejnej správy, osoba v príbuzenskom vzťahu k osobe, ktorej sa informácia týka, dôveryhodné periodikum alebo rozhlasové alebo televízne vysielanie.

j/ **dňom vydania** je deň vydania označený na periodiku alebo deň odvysielania informácie v masovom médiu.

k/ **primeraný rozsah opravy** sa skladá z informácie potrebnej k uvedeniu súvislostí potrebných pre zdôvodnenie uverejnenia opravy, samotná oprava nepravdivého alebo pravdu skresľujúceho tvrdenia a stručný komentár .

### § 3

#### Právo na informácie

/1/ Štátne orgány, orgány územnej samosprávy a verejnoprávne inštitúcie (ďalej len verejné orgány) sú povinné bez zbytočného odkladu poskytovať na požiadanie masovým médiám pri plnení ich úloh informácie o svojej činnosti za účelom včasného a všestranného informovania verejnosti alebo im umožniť prístup k takýmto informáciám. Tým nie sú dotknuté ustanovenia zákona o práve na informácie.

/2/ Verejné orgány zabezpečujú povinnosť podľa ods.1 účinnými a vhodnými prostriedkami. Prístup k informáciám sa poskytuje na základe rovnosti.

<sup>1</sup> Predovšetkým článok 10 Európskeho dohovoru o ľudských právach (ECHR) a článok 19 Medzinárodnej dohody o občianskych politických právach (ICCPR).

/3/ Verejné orgány neposkytnú informácie alebo prístup k informáciám podľa ods. 1, iba ak tak ustanovuje zákon.<sup>2</sup> Dôvody odmietnutia sú povinné uviesť písomne do ôsmich dní odo dňa, keď boli požiadané o informáciu. Ak masové médiá nesúhlasia s dôvodmi odmietnutia, môžu požiadať súd o rozhodnutie.

#### **§ 4**

##### **Imunizácia informácií**

Informácie o rokovaní Národnej rady Slovenskej republiky, jej orgánov, vlády a orgánov územnej samosprávy, ktoré neboli vyhlásené za neverejné, môžu masové médiá uverejniť, ak tieto informácie zodpovedajú skutočnému priebehu rokovania; to platí aj pre verejné rokovania a dokumenty ostatných štátnych orgánov.

#### **§ 5**

##### **Ochrana zdrojov informácií**

/1/ Prevádzkovateľ, šéfredaktor a novinári masového média majú právo zachovať mlčanlivosť o totožnosti osoby, ktorá im poskytla informácie získané v súvislosti s ich činnosťou.

/2/ Osoba uvedená v ods. 1 môže byť donútená odhaliť totožnosť svojho zdroja informácií iba ak odhalenie sa vyžaduje v súvislosti so závažným trestným činom alebo ak o tom rozhodne súd.

#### **§ 6**

##### **Právo na ospravedlniteľný omyl**

Ak masové médium uvedie hodnoverný zdroj publikovanej informácie, potom za informáciu zodpovedá ten, kto informoval.

#### **§ 7**

##### **Klauzula o svedomí**

/1/ Zamestnancov masových médií nemožno nútiť k takej činnosti a k podieľaniu sa na tvorbe takých stanovísk, ktoré by zásadne odporovali ich svedomiu; pre uplatnenie tohoto práva nesmie byť pracovníkovi spôsobená ujma na iných právach.

/2/ Príspevok určený na uverejnenie, ktorého obsah bol redakčne upravený, možno uverejniť len so súhlasom autora. Takýto súhlas sa vyžaduje aj vtedy, ak sa príspevok má uverejniť pod značkou, pseudonymom alebo anonymne. Autorom je v tomto prípade aj osoba, s ktorou robí redaktor rozhovor, pokiaľ sú jej odpovede uvedené ako priama reč.

<sup>2</sup> Napríklad podľa zákona č. 100/1996 Z. z. o ochrane štátneho tajomstva, služobného tajomstva, o šifrovanej ochrane informácií a o zmene doplnení trestného zákona a podľa zákona č. 52/1998 Z. z. o ochrane osobných údajov v informačných systémoch

/3/ Zamestnanci masových médií sú pri výkone svojej činnosti chránení podľa platných predpisov proti všetkým formám nátlaku, smerujúceho k mareniu ich činnosti.

## **§ 8**

### **Redakčné štatúty**

/1/ V masových médiách možno prijať redakčné štatúty, ktoré určujú pravidlá spolupráce medzi ich prevádzkovateľmi a zamestnancami - novinármi.

/2/ Redakčný štatút je dohoda, ktorá sa uzatvára medzi prevádzkovateľom masového média a predstaviteľmi redakcie, ktorí sa volia redakčným zhromaždením. Dohoda o redakčnom štatúte vyžaduje na svoju účinnosť schválenie redakčným zhromaždením novinárov - zamestnancov redakcie. Na redakčnom zhromaždení sa vyžaduje účasť aspoň dvoch tretín jeho členov a súhlas minimálne dvoj tretinovej väčšiny prítomných.

## **§ 9**

### **Konzultačná povinnosť**

Štátne a samosprávne orgány sú povinné vyžadovať v primeranej lehote od združení zamestnancov a zamestnávateľov pôsobiacich v oblasti masových médií zaujatie stanoviska k návrhom zákonov a iných predpisov, resp. závažných opatrení týkajúcich sa činnosti masových médií a ich zamestnancov.

## **§ 10**

### **Ochrana osobných údajov**

/1/ Osobné údaje, na ktorých ochranu má fyzická osoba právo podľa osobitných predpisov,<sup>3</sup> sa v masovom médiu nesmú zverejniť bez jej súhlasu, pokiaľ nemajú priamy súvis s činnosťou osôb ktoré sú verejnými činiteľmi v zmysle § 10, odst.3

/2/ Ak ide o osobné údaje, ktoré už boli zverejnené, je podmienka súhlasu splnená, ibaže sa preukáže, že masové médium vedelo alebo vzhľadom na okolnosti malo vedieť o protiprávnom zverejnení takýchto údajov alebo o nepravdivosti údajov.

/3/ Ustanovenie ods. 1 sa nevzťahuje

a) na osoby, ktoré sú ústavnými činiteľmi a vyššími štátnymi funkcionármi,<sup>4</sup> na vedúcich činiteľov miestnych orgánov štátnej správy, starostov a primátorov, poslancov mestských, regionálnych, obecných a miestnych zastupiteľstiev, sudcov, predstaviteľov politických strán a hnutí alebo na osoby, ktoré sa o tieto funkcie uchádzajú, ak zverejnené údaje súvisia s výkonom ich funkcie,

b) na predstaviteľov inštitúcií, v ktorých má účasť štát alebo ktoré vzhľadom na svoju činnosť majú významné miesto v spoločnosti

<sup>3</sup> Napríklad podľa zákona č. 52/1998 Z. z. o ochrane osobných údajov v informačných systémoch a podľa § 11 až 13 Občianskeho zákonníka.

<sup>4</sup> Podľa čl. 2 ústavného zákona č. 119/1995 Z. z. o zamedzení rozporu záujmov pri výkone funkcií ústavných činiteľov a vyšších štátnych funkcionárov.

## § 11

### Právo na opravu

/1/ Vydavateľ alebo prevádzkovateľ masového média zodpovedá za jeho obsah

/2/ Fyzická alebo právnická osoba, ktorej totožnosť je z uverejnených údajov zrejmá, má právo na bezplatné uverejnenie opravy informácií obsahujúcich nepravdivé alebo pravdu skresľujúce údaje, ktoré o nej masové médium uverejnilo. Poškodená právnická alebo fyzická osoba má pri tom právo na komentár, ktorého rozsah je primeraný rozsahu a významu opravy.

/3/ Právo na uverejnenie opravy musí uplatniť oprávnená osoba písomne u prevádzkovateľa alebo šéfredaktora spolu s návrhom na jej znenie do 30 dní odo dňa uverejnenia nepravdivých alebo pravdu skresľujúcich údajov, inak zaniká.

/4/ Ak sa právo na uverejnenie opravy nemohlo uplatniť v stanovenej lehote, začína lehota plynúť dňom, keď dôvody brániace uplatneniu práva pominuli. Toto právo však možno uplatniť najneskôr do dvoch rokov.

## § 12

Prevádzkovateľ, vydavateľ alebo šéfredaktor je povinný opravu uverejniť

a) v tom istom masovom médiu, v ktorom bol uverejnený napadnutý údaj, a to takým spôsobom, aby bola oprava svojím rozsahom, umiestnením, časom a formou rovnocenná s napadnutým údajom,

b) s výslovným označením, že ide o opravu,

c) v jazyku, v ktorom bol uverejnený napadnutý údaj,

d) neodkladne a ak to technické okolnosti neumožňujú, do štyroch dní od doručenia návrhu na uverejnenie opravy. Ak to pre dlhšiu periodicitu periodika, alebo vysielania nie je možné, potom opravu uverejní v najbližšom pripravovanom vydaní periodickej tlače, rozhlasovej alebo televíznej relácie, o čom je prevádzkovateľ alebo šéfredaktor povinný do dvoch dní od doručenia návrhu informovať oprávnenú osobu a uviesť aj termín, kedy sa oprava uverejní.

e/ oprava nesmie byť komentovaná v tom vydaní periodickej tlače alebo v tom vysielaní, v ktorom bola uverejnená

## § 13

Ak nedôjde k oprave alebo k dohode, môže oprávnená osoba svoje právo na uverejnenie opravy uplatniť na súde v lehote do 60 dní odo dňa, kedy márne uplynula lehota, v ktorej mal prevádzkovateľ alebo šéfredaktor uverejniť opravu. Po uplynutí určenej lehoty toto právo zaniká.

## § 14

/1/. Povinnosť prevádzkovateľa alebo šéfredaktora uverejniť opravu podľa tohoto zákona nevznikne, ak

- a) oprava nie je svojim rozsahom primeraná, tzn. že sa neobmedzuje na opravu nepravdivých alebo pravdu skresľujúcich údajov a ich primeraný komentár.
- b) uverejnením opravy by bol porušený zákon,
- c) oprava je v rozpore so zákonom chránenými záujmami tretej osoby,
- d) žiadosť sa vzťahuje na opravu informácie, ktorej znenie oprávnená osoba odsúhlasila pred jej uverejnením,
- e) právo zaniklo uplynutím lehoty uvedenej v § 11.

/2/. Ak pre prevádzkovateľa alebo šéfredaktora média podľa tohoto zákona nevznikla povinnosť uverejniť opravu, je povinný o tom upovedomiť dotknutú osobu do dvoch dní od obdržania žiadosti o opravu.

## § 15

### Právo na dodatočnú informáciu

/1/ Ak bola v masových médiách uverejnená informácia o vyšetrovaní, trestnom konaní alebo o priestupkovom konaní, vedenému voči fyzickej osobe

alebo informácia o vyšetrovaní, resp. správnom konaní voči fyzickej alebo právnickej osobe

a toto vyšetrovanie, resp. konanie nebolo v čase zverejnenia informácie ukončené právoplatným rozhodnutím, má dotknutá fyzická alebo právnická osoba právo na bezplatné zverejnenie dodatočnej informácie o konečnom výsledku vyšetrovania, trestného alebo priestupkového konania, rovnako aj správneho konania.

/2/ Po smrti fyzickej osoby patrí právo podľa odst. 1 manželovi, manželke, deťom a ak takí nie sú, potom rodičom dotknutej osoby.

/3/ Uplatnenie práva na dodatočnú informáciu je možné do 30 dní odo dňa, keď nadobudne platnosť rozhodnutie súdu alebo štátneho orgánu v konaní, o ktorom bola v súvislosti s dotknutou osobou zverejnená informácia. Postup oprávnenej fyzickej a právnickej osoby pri uplatňovaní práva na dodatočnú informáciu zodpovedá ustanoveniam tohoto zákona vzťahujúcich sa na právo na opravu.

## §16

### Transparentnosť vlastníctva

(1) Šéfredaktor periodickej tlače je povinný každoročne v priebehu januára a ak to nie je možné, vždy v prvom čísle za príslušný rok, podľa stavu k 31. decembru predchádzajúceho roku uverejniť

- a) meno a priezvisko vlastníka alebo spoluvlastníkov, ak ide o fyzické osoby,
- b) obchodné meno a sídlo, ak ide o právnickú osobu,
- c) mená a priezviská všetkých spoločníkov, akcionárov alebo členov, ktorých podiel prekračuje výšku 10% celkového základného imania,

d) vlastníctvo alebo majetkový podiel vydavateľa v iných masových médiách a jeho výšku vyjadrenú v percentách, ak prekračuje 10% ich celkového obchodného imania takéhoto média.

(2) Rovnakú povinnosť, ako sa uvádza v ods. 1, má aj majiteľ súkromnej rozhlasovej alebo televíznej stanice, majiteľ masového média prenášaného internetom alebo spravodajskej agentúry. Údaje o vlastníctve masového média je povinný uverejniť buď na začiatku svojej hlavnej spravodajskej relácie alebo v denníku podľa vlastnej voľby.

## **§ 17**

### **Protimonopolné opatrenia**

(1) Vydavateľ alebo vlastník periodickej tlače, vychádzajúcej častejšie ako trikrát do týždňa, nesmie byť súčasne prevádzkovateľom celoplošného rozhlasového alebo televízneho vysielania ani spravodajskej agentúry; nesmie mať vyššiu ako 25% majetkovú účasť na základnom imaní<sup>5</sup> právnickej osoby, ktorá ich prevádzkuje a nesmie uzatvárať také dohody, ktoré by viedli k právnej alebo faktickej možnosti vykonávať kontrolu nad takýmito právnickými osobami.

(2) Prevádzkovateľ alebo vlastník spravodajskej agentúry nesmie byť súčasne prevádzkovateľom celoplošného rozhlasového alebo televízneho vysielania alebo vydavateľom periodickej tlače vychádzajúcej častejšie ako trikrát do týždňa; nesmie mať účasť na základnom imaní právnickej osoby, ktorá ich prevádzkuje vyššiu ako 25% a nesmie uzatvárať také dohody, ktoré by viedli k právnej alebo faktickej možnosti vykonávať kontrolu nad takýmito právnickými osobami.

(3) Prevádzkovateľ alebo vlastník celoplošného rozhlasového alebo televízneho vysielania nesmie byť súčasne prevádzkovateľom obidvoch elektronických médií, spravodajskej agentúry alebo vydavateľom periodickej tlače vychádzajúcej častejšie ako trikrát do týždňa; nesmie mať účasť na základnom imaní právnickej osoby, ktorá ich prevádzkuje, vyššiu ako 25% a nesmie uzatvárať také dohody, ktoré by viedli k právnej alebo faktickej možnosti vykonávať kontrolu nad takýmito právnickými osobami.

(4) Ustanovenia predchádzajúcich odsekov nenahrádzajú kontrolu koncentrácie masových médií podľa osobitného predpisu.<sup>6</sup>

## **§ 18**

### **Neodkladné oznámenia**

Prevádzkovateľ periodickej tlače, rozhlasového alebo televízneho vysielania, internetového média a spravodajskej agentúry je povinný na požiadanie štátnych orgánov a obcí bezplatne uverejniť ich neodkladné oznámenia v naliehavom verejnom záujme, ako je ohrozenie nedotknuteľnosti územia štátu, ohrozenie života a zdravia občanov alebo živelná pohroma, a to v čase, ktorý nebezpečenstvo z omeškania zníži na najnižšiu možnú mieru.

<sup>5</sup> Najmä § 6 a 61 Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov.

<sup>6</sup> § 9 a nasl. zákona č. 188/1994 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže.

## § 19

### Osobitné ustanovenia o inzercii a reklame

(1) Vydavateľ periodickej tlače, prevádzkovateľ rozhlasového a televízneho vysielania, masového média šíreného internetom alebo spravodajskej agentúry je povinný uverejňovanú inzerciu, reklamu alebo iné platené oznámenie označiť ako také a zabezpečiť, aby boli rozoznateľné od ostatného obsahu.<sup>7</sup>

(2) Za obsah inzercie, reklamy alebo iného plateného oznámenia zodpovedá osoba, ktorá inzerciu, reklamu alebo iné platené oznámenie objednala, pokiaľ má sídlo na území SR.

## § 20

### Vydávanie tlače

/1/ Fyzická osoba môže vydávať periodickú a neperiodickú tlač, ak dosiahla vek 18 rokov, je spôsobilá na právne úkony a má trvalý pobyt na území Slovenskej republiky.

/2/ Právnická osoba môže vydávať periodickú tlač, ak má sídlo na území Slovenskej republiky a ak nie je v konkurznom konaní.<sup>8</sup>

/3/ Vydavateľ periodickej tlače, pokiaľ je právnickou osobou, je povinný vymenovať šéfredaktora. Aj šéfredaktor musí spĺňať podmienky podľa ods. 1.

/4/. Ak periodikum vydáva zahraničný vydavateľ je nositeľom práv, povinností a zodpovednosti vydavateľa a jeho organizačná zložka, pôsobiaca na území SR.

/5/ Ustanovenia § 19 sa vzťahujú aj na prevádzkovateľa masového média

## § 21

### Evidencia periodickej tlače

(1) Evidenciu periodickej tlače, ktorá je verejným zoznamom, vykonáva Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky (ďalej len ministerstvo) a krajské úrady. Do tejto evidencie môže každý nahliadnuť a robiť si z nej odpisy a výpisy.

(2) Ministerstvo vykonáva evidenciu periodickej tlače s celoslovenskou pôsobnosťou.

(3) Krajské úrady vykonávajú evidenciu regionálnej a lokálnej periodickej tlače s pôsobnosťou v rámci územia príslušného kraja.

(4) Vydavateľ je povinný evidujúcemu orgánu oznámiť najneskôr do vydania prvého čísla periodickej tlače tieto údaje

a) názov periodickej tlače, ktorý nie je identický alebo zameniteľný v slovnej alebo grafickej podobe s už evidovaným periodikom,

b) jeho periodicitu,

<sup>7</sup> Nedotknuté ostávajú ustanovenia zákona č. 220/1996 Z. z. o reklame.

<sup>8</sup> Zákon č. 328/1992 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov.

c) názov a sídlo vydavateľa, ak je právnickou osobou, alebo jeho meno, priezvisko a miesto trvalého pobytu, ak je fyzickou osobou.

(5) Vydavateľ je povinný oznámiť evidujúcemu orgánu každú zmenu evidovaných údajov alebo ukončenie vydávania evidovanej periodickej tlače najneskôr do ôsmich dní odo dňa, kedy ku zmene alebo ukončeniu vydávania tejto tlače došlo.

(6) Ak vydavateľ nezačne, preruší alebo prestane vydávať periodickú tlač vychádzajúcu viackrát do týždňa, evidujúci orgán ju vymaže z evidencie po uplynutí doby šiestich mesiacov, u týždenníkov a periodickej tlače s redšou periodicitou po uplynutí doby jedného roka.

## **§ 22**

### **Povinné údaje**

(1) Vydavateľ periodickej tlače je povinný zabezpečiť, aby na každom výtlačku boli uvedené tieto údaje:

a) názov periodickej tlače,

b) periodicita,

c) meno, priezvisko a miesto trvalého pobytu vydavateľa, ak ide o fyzickú osobu; obchodné meno a sídlo vydavateľa, ak ide o právnickú osobu,

d) meno, priezvisko a miesto trvalého pobytu fyzickej osoby alebo obchodné meno a sídlo právnickej osoby, ktorá periodickú tlač vytlačila, ak nie je súčasne jej vydavateľom,

e) meno a priezvisko šéfredaktora,

f) sídlo redakcie,

g) miesto, dátum a číslo vydania,

h) cena za jeden výtlačok,

ch) evidenčné číslo periodickej tlače.

(2) Prevádzkovateľ spravodajskej agentúry je povinný zabezpečiť, aby ňou poskytovaný spravodajský servis bol označený

a) názvom spravodajskej agentúry,

b) miestom a časom vydania spravodajského servisu,

c) pôvodom informácie pri jej prebraní z iného zdroja.

(3) Ak vydavateľ tlače alebo prevádzkovateľ masového média pri prevzatí informácie z spravodajského servisu agentúry, z tlače, z televízneho alebo rozhlasového vysielania uvedie zdroj informácie, nezodpovedá za obsah prevzatej informácie.

## **§ 23**

### **Šírenie informácií masových médií**

Informácie o podmienkach šírenia masových médií musia byť transparentné

## **§ 24**

### **Účinnosť**

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia

# Dôvodová správa

Všeobecná časť:

## **Zámer návrhu zákona**

Predchodcom zákona o masových médiách je tzv. tlačový zákon z . r. 1966, ktorého znenie ani v podobe novelizácií už nezodpovedajú potrebám novinárskej obce a verejnému záujmu.

Na novom tlačovom zákone sa pracuje už od roku 1990. Od jesene 1992 je táto problematika v kompetencii Ministerstva kultúry SR. Nedostatky ministerských návrhov zákona (posledný bol uverejnený na jar 1996) viedli k tomu, že neprišlo k novelizácii ani k schváleniu nového zákona. Iniciatívy sa chopil Slovenský syndikát novinárov ktorý spracoval vlastný návrh. Ten sa stal podkladom pre spracovanie návrhu novely zákona, ktorý sa z ohľadom na zmeny v danej sfére už nenazýva tlačovým , ale mediálnym.

Zámerom návrhu zákona je zlepšiť podmienky pre slobodný výkon novinárskej práce, určiť podmienky vydávania tlače , spresniť podmienky pre obranu občanov pred klamlivými alebo znevažujúcimi tvrdeniami médií a zvýšiť transparentnosť mediálneho prostredia.

Navrhovaný zákon je v súlade s Ústavou SR ako aj s medzinárodnými zmluvami, ktorými je SR viazaná.

Zákon nemá dopad na štátny rozpočet.

## **Návrh zákona o masových médiách sa skladá z piatich častí:**

V prvej časti sa v paragrafoch 1 a 2 formuluje účel zákona a základné pojmy, ktoré sa v návrhu používajú.

Druhá časť je venovaná špecifikám novinárskej práce. Ide o paragrafy 3 až 9 o práve na informácie, o imunizácii informácií, o práve na ospravedlniteľný omyl, o klauzule o svedomí, o práve na redakčné štatúty a o konzultačnom štatúte.

Tretia časť sa zaoberá ochranou občana. Patrí sem §10 o ochrane osobných údajov a paragrafy 11 až 14, ktoré upravujú tradičné právo na opravu.

Štvrtá časť obsahuje v paragrafoch 15 až 18 povinnosti prevádzkovateľov masových médií. Sú tu ustanovenia o transparentnosti vlastníctva masových médií, o protimonopolných opatreniach, o neodkladných oznámeniach a osobitné ustanovenia o inzercii a reklame.

Piata časť je zameraná iba na periodickú tlač. Obsahuje tri paragrafy 19 až 21, ktoré sa zaoberajú vydávaním periodickej tlače, evidenciou periodickej tlače a distribúciou.

## Osobitná časť:

### K § 1 a 2

*Určenie a štruktúra zákona si vyžiadali aj úpravy niektorých vymedzení pojmov, resp. ktoré interpretujú nové, predtým nepoužívané pojmy. Doteraz platný zákon č. 81/1966 Zb. o periodickej tlači a o ostatných hromadných informačných prostriedkoch v znení neskorších predpisov používa pojem hromadné informačné prostriedky, ktorý je nepresný - hromadné sú informácie a nie prostriedky - a navyše, mimo oblasť práva sa prakticky nepoužíva.*

*Definovanie pojmov rozhlas a televízia je obsiahnuté v zákone č. 468/1991 Zb. o prevádzkovaní rozhlasového a televízneho vysielania v znení neskorších predpisov, resp. v pripravovanom zákone o vysielaní a retransmisii.*

*Pri vymedzení cenzúry sme použili nové, širšie poňatie v zmysle expertízy Article 19.*

*Vzhľadom na prax a bežné používanie pojmov uvádzame ako rovnocenné: prevádzkovateľ a vydavateľ. Pod pojmom vydavateľ sa rozumie aj vlastník periodickej tlače. Tam, kde sa v návrhu zákona hovorí iba o periodickej tlači, používa sa pojem vydavateľ. Tam, kde návrh zákona hovorí o všetkých masových médiách, používa sa pojem prevádzkovateľ.*

*Šéfredaktor zodpovedá voči vydavateľovi aj za výber zamestnancov masového média.*

*Definície pojmov reklama a inzercia v masových médiách a skrytá reklama sú obsiahnuté predovšetkým v zákone č. 468/1991 Zb. o prevádzkovaní rozhlasového a televízneho vysielania v znení neskorších predpisov, v zákone o vysielaní a retransmisii a v zákone č. 220/1996 Z. z. o reklame.*

*Medzi definované pojmy sme nezaradili rozširovateľ periodickej tlače, prevádzkovanie periodickej tlače, tvorca verejnej informácie, celoslovenská pôsobnosť, nadregionálna pôsobnosť (tlače a elektronických médií).*

### K § 3

*Ide o ustanovenia, ktoré sú z hľadiska verejného záujmu nevyhnutné pre slobodu informácií. Opierajú sa rovnako o článok 17 ods. 5 Listiny základných práv a slobôd ako aj o článok 26 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, ktoré určujú povinnosť štátnych orgánov a orgánov územnej samosprávy informovať o svojej činnosti a ukladajú prijať zákon upravujúci spôsob vykonania tejto povinnosti. Sú tiež v súlade s odporúčaním č. R /81/ 19 Výboru ministrov členských štátov Rady Európy o prístupe k informáciám verejných orgánov, v ktorom sa o. i. vyjadruje presvedčenie, "že by sa malo vyvinúť čo najširšie úsilie, aby verejné orgány poskytovali verejnosti čo najúplnejšie informácie". Ústavné právo na informácie majú všetci občania. Masové médiá majú však pri uplatňovaní tohto práva osobitné postavenie, lebo každodenne sprostredkujú občanom závažnú časť informácií, o ktoré sa zaujímajú a ktoré by im inakšie neboli prakticky dostupné.*

### K § 4

*Toto ustanovenie poznali u nás rovnako tlačové zákony uhorské ako aj zákony medzivojnovnej Československej republiky. V demokratických krajinách sa považuje za samozrejmosť.*

## K § 5

*Ide o tradičný inštitút redakčného tajomstva, ktorý už bol zakotvený v §12 ods. 2 zákona č. 81/1966 Zb. o periodickej tlači a o ostatných hromadných informačných prostriedkoch, ale pri novelizácii tohto zákona v marci 1990 zákonom č. 86/1990 Zb. administratívnym nedopatrením vypadol. Ochrana zdrojov informácií je jednou zo základných podmienok slobody prejavu. V súlade so zákonodarstvom a praxou demokratických krajín a s rozhodnutím Európskeho súdu pre ľudské práva v prípade Goodwin p. Spojenému kráľovstvu (rozsudok z 27. 3. 1996) sa ochrana zdrojov informácií formuluje ako právo, a nie ako povinnosť, čím sa chráni predovšetkým voľný tok informácií, ale aj vyzdvihuje zodpovednosť prevádzkovateľa, šéfredaktora a novinárov. Novinár môže byť súdne donútený odhaliť totožnosť svojho zdroja informácií iba vtedy, ak sa naplnia všetky podmienky ods. 2 a 3. Podľa názoru expertov Rady Európy to, že podľa Kódexu novinárskej etiky novinár má povinnosť ochraňovať zdroje, ktorým sa zaviazal dôvernosťou, nie je v rozpore s uvedenou právnou formuláciou.*

## K § 6

*Je profesionálnou povinnosťou pracovníkov masmédií overovať správnosť informácií určených na uverejnenie. Ide však o to, aby prevádzkovateľ alebo šéfredaktor neboli brání na zodpovednosť, ak sa ukáže, že informácia bola nepresná alebo nepravdivá, aj vtedy, keď preukážu také okolnosti, pre ktoré sa mohli uvedené alebo oznámené skutočnosti dôvodne považovať za pravdivé. Teda, ak novinár uvedie hodnoverný prameň publikovanej informácie, potom za informáciu v plnom rozsahu má zodpovedať ten, kto pôvodne informoval a nie novinár. Súčasný stav dovoľuje stíhať vydavateľov, resp. novinárov za čokoľvek, čo tlmočili z tlačových konferencií, z vystúpení politikov atď. Právo na ospravedlniteľný omyl bolo už zakotvené v našom právnom poriadku medzi dvoma vojnami na základe zákona č. 108/1933 Zb. z. a n. na ochranu cti, ktorý v §6 vymedzoval dôvody vylučujúce trestnosť.*

## K § 7

*Pracovník masového média - novinár, je vo vzťahu k jeho prevádzkovateľovi v nevýhodnom postavení. Preto sa považuje za nevyhnutné priznať novinárovi a iným tvorivým pracovníkom právo na vlastný názor, ktorý môže vyjadriť aj tým, že odmietne vytvoriť príspevok, ktorý je v rozpore s jeho svedomím. Týmto princípom sa naplňajú aj články 19 ods. 1 a 24 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ktoré zaručujú každému o. i. slobodu myslenia a svedomia.*

*Ustanovenie odseku 2 má priamu väzbu aj na autorské práva pracovníkov a prispievateľov. Postihuje prípady, keď dochádza k svojvoľným zmenám v texte. Ustanovenia autorského zákona tým nie sú dotknuté. Ustanovenie odseku 3 je už aj teraz obsiahnuté v §12 platného zákona č. 81/1966 Zb. o periodickej tlači a o ostatných hromadných informačných prostriedkoch v novelizovanom znení.*

*V súlade s navrhovaným znením je aj rezolúcia Parlamentného zhromaždenia Rady Európy 1003 /1993/ o novinárskej etike, v ktorej sa konštatuje, že "Novinárska sloboda a právo prejavu si v prípade klauzuly o konaní podľa vlastného svedomia vyžaduje zvláštnu ochranu." Ide o "potrebu ochrany pravdivosti informácií pred zásahmi súkromného sektoru", ale aj o prípady, "keď sa vyžaduje od novinárov výraznejšia korekcia ich príspevkov".*

## K § 8

*Možnosť "vypracovania vzorového redakčného štatútu, ktorý zaručuje slobodu prejavu a informácií najmä voči pokusom vlastníkov alebo odborov kontrolovať redaktorov" odporúča uzákoniť rezolúcia Parlamentného zhromaždenia Rady Európy 747 /1975/. Rezolúcia 834 /1978/ o nebezpečenstvách ohrozujúcich slobodu tlače a televízie vyjadruje presvedčenie, "že redakčné štatúty v písaných i audiovizuálnych médiách, vypracované v jednotlivých štátoch na základe smerníc Rady Európy, by mali prispieť k zaručeniu slobody slova a informácií, najmä pokiaľ ide o pokusy vlastníkov alebo odborov obmedziť slobodné komentovanie novinárov".*

Dodatok k odporúčaniu Výboru ministrov č. 1/99 O opatreniach na podporu pluralizmu médií hovorí: „Členské štáty by mali povzbudiť masmediálne organizácie, aby dobrovoľne posilňovali redakčnú a novinársku nezávislosť prostredníctvom redakčných štatútov alebo iných samoregulačných prostriedkov."

## **K § 9**

*Konzultačný štatút obsahuje v §15 aj súčasný platný zákon č. 81/1966 Zb. v novelizovanom znení. Doterajšie roky jeho uplatňovania potvrdili jeho potrebu i užitočnosť aj z hľadiska verejného záujmu.*

## **K § 10**

*Ustanovenie riešia podmienky uverejňovania osobných údajov, na ktorých ochranu má osoba zákonné právo. V záujme spoločenskej kontroly sa vyžaduje zúženie tejto ochrany pri osobách verejne činných, resp. o túto činnosť sa uchádzajúcich. Okruh týchto osôb je taxatívne vymedzený. Ustanovenia sú v súlade s deklaráciou Rady Európy o prostriedkoch masovej komunikácie a ľudských právach (Rezolúcia č. 428 /1970/), v ktorej sa o. i. vyhlasujú dve zásady. Podľa nej "verejne činné osoby majú právo na ochranu súkromného života s výnimkou, ak by tento mohol ovplyvniť verejné dianie".*

*Osobitné ustanovenia o ochrane práv iných osôb na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a mena sa v návrhu zákona neuvádzajú, lebo by tu boli jednoznačne duplicitné. Občania, ktorých by sa takto dotklo masové médium môžu požiadať o opravu. Ak by sa im nevyhovelo majú možnosť obrátiť sa na súd. Tým nie sú dotknuté ustanovenia o ochrane osobnosti podľa Občianskeho zákonníka.*

*Treba pripomenúť, že verejný záujem je limitovaný judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý kľúčovú úlohu slobody prejavu formuloval takto: "Sloboda prejavu predstavuje jeden z významných základov spoločnosti, jednu zo základných podmienok pre jej pokrok a pre rozvoj každého človeka... vzťahuje sa nielen na "informácie" alebo "myšlienky", ktoré sú priaznivo prijímané... ale i na tie, ktoré urážajú, šokujú alebo znepokojujú štát alebo akúkoľvek časť populácie. Takéto sú požiadavky pluralizmu, tolerance a veľkomyselnosti bez ktorej neexistuje demokratická spoločnosť." (Handyside versus Spojené kráľovstvo, 7. december 1976, 1 EHRR 737.49)*

## **K § 11 – 14**

*Zahraničné expertízy oprávnené poukazujú na to, že v doterajších návrhoch zákona o masových médiách boli formulácie paragrafov o oprave, ospravedlnení, odpovedi a dodatočnom oznámení príliš široké a preto otvorené zneužitiu - zároveň priveľmi komplikované, a preto nedostupné obyčajnému občanovi. Európske skúsenosti ukazujú, že tieto práva by nemali byť predmetom právnej úpravy, ale súčasťou etickej samoregulácie masových médií s tým, že by na ich uskutočňovanie mal dozerať samoregulačný orgán v podobe Tlačovej rady.*

*Zohľadňujúc uvedené stanoviska návrh zákona vychádza zo stredoeurópskej tradície inštitútu práva na opravu "akejkoľvek publikovanej alebo odvysielanej informácie, ktorá sa následne ukáže ako*

nepresná" (z Rezolúcie č. 2 Sloboda novinárov a ľudské práva, prijatej na 4. európskej konferencii ministrov Rady Európy 7.-8. 12. 1994 v Prahe). Právo na opravu platí na našom území - s prestávkami za totalitných režimov - od roku 1848. Formulácie práva na opravu dbajú o to, aby bolo "dostupné každému jednotlivcovi bez zbytočného obmedzenia a veľkých nákladov" (z Rezolúcie /74/ 26 prijatej Výborom ministrov Rady Európy).

Vyžaduje sa písomná forma žiadosti o uverejnenie opravy. Stanovené lehoty majú čo najviac urýchliť proces nápravy a zabezpečiť tak aktuálnosť opravy. Vymedzuje sa spôsob publikovania opravy najmä so zreteľom na to, aby bola zabezpečená jej rovnocenná kvalita vo vzťahu k opravovanej informácii (rovnaké miesto, grafická úprava, resp. rovnaká relácia v rovnako hodnotnom čase). Návrh zákona zabezpečuje, aby v prípade, ak masové médium odmietne žiadateľa, rozhodol súd o povinnosti uverejniť požadovanú opravu. Zároveň sa v taxatívne uvedených prípadoch môže masové médium chrániť pred neoprávnenými žiadosťami o opravu.

## K § 15

Potreba umožniť dotknutej osobe právo na dodatočnú informáciu vyplynula z praxe informačnej plurality a slobody. Média prinášajú informácie aj o právnych sporoch, ktorých výsledok nie je známy. Toto právo im patrí ale bez informácie o výsledku sa môže používať v neprospech dotknutých fyzických alebo právnických osôb. Preto je právo na dodatočnú informáciu súčasťou mediálnej legislatívy vo viacerých európskych krajinách /napr. aj v ČR/

## K § 16

Transparentnosť vlastníctva masových médií vychádza zo zásady, že recipient - občan má právo vedieť, kto ho informuje, komu patrí masové médium, ktoré si kupuje a číta alebo počúva a pozerá. Transparentnosť vlastníctva masových médií má význam aj z hľadiska zachovávanie ich plurality i protimonopolných opatrení ako prostriedkov verejnej kontroly. Preto patrí tiež medzi odporúčania Rady Európy. Napríklad rezolúcia 834 /1978/ o nebezpečenstvách ohrozujúcich slobodu tlače výslovne vyzýva jednotlivé štáty na základe zákona požadovať zverejňovanie vlastníctva masových médií. Skúsenosti osvedčujú, že transparentnosť vlastníctva by sa mala dotýkať všetkých masových médií. Bližšie podrobnosti zverejňovania údajov o vlastníctve rozhlasových a televíznych staníc alebo spravodajských agentúr upravujú osobitné zákony.

## K § 17

Podkladom pre ustanovenia o protimonopolných opatreniach v oblasti masových médií sú skúsenosti demokratických krajín a z nich vychádzajúce odporúčania Rady Európy. Pripomíname rezolúciu 428 /1970/ Parlamentného zhromaždenia Rady Európy, obsahujúcu deklaráciu o prostriedkoch masovej komunikácie a ľudských právach, ktorá požaduje "chrániť nezávislosť prostriedkov masovej komunikácie pred nebezpečenstvom monopolizácie... Ani jednotlivci, ani finančné skupiny nemajú mať právo zaviesť monopol v oblasti tlače, rozhlasu alebo televízie, nemal by sa dovoliť ani vládou kontrolovaný monopol." Rezolúcia 834 /1978/ o nebezpečenstvách ohrozujúcich slobodu tlače, rozhlasu a televízie vo vedomí, "že koncentrácie tlače a monopoly, tým že znížia počet novín a skupín vydavateľov obmedzujú pluralitu názorov... vyzýva jednotlivé štáty vypracovať reštriktívne zákonodarstvo o monopoloch a koncentracii tlače, lebo slobodu tlače nemožno zaručiť výlučne pravidlami slobody podnikania". Tejto problematike sa venuje tiež odporúčanie Výboru ministrov Rady Európy č. R. 1/99 o opatreniach na podporu pluralizmu médií z roku 1999.

## K § 18

*Ustanovenie zakotvuje povinnosť masových médií poskytnúť bezplatne priestor pre oznámenia štátnych orgánov a orgánov obcí iba vo výnimočných prípadoch naliehavého verejného záujmu, ktoré sú v návrhu výslovne identifikované, aby nebolo možné jeho zneužitie mocenskými štruktúrami.*

## K § 19

*V demokratických krajinách sa už dlhé roky uplatňuje požiadavka, aby inzercia, reklama a iné platené oznámenia boli v masových médiách jasne označené a odlišené od redigovaného obsahu. Vychádza sa z práva každého občana vedieť, čo je novinárska informácia a čo je inzercia, reklama či iné platené oznámenie. Odporúčanie 952 /1982/ Rady Európy o medzinárodných opatreniach na ochranu slobody prejavu reguláciou komerčnej reklamy jasne požaduje "zákaz zavádzajúcich, skrytých alebo podprahových reklám" zákonom. Ustanovenia zákona o reklame sú vo vzťahu k masovým médiám nedostačujúce.*

## K § 20

*Zodpovednosť za činnosť masového média - s výnimkou napr. obsahu inzercie v periodickej tlači a reklamy v elektronických médiách - nesie prevádzkovateľ, ktorým je v prípade periodickej tlače vydavateľ. Ak je vydavateľom fyzická osoba nemusí vymenovať šéfredaktora. V tom prípade všetky práva a povinnosti šéfredaktora má vydavateľ. Povinnosť vymenovať šéfredaktora sa však ukladá, ak je vydavateľom právnická osoba.*

## K § 21

*Registračný systém je u nás zakotvený od januára 1967 na základe zákona č. 81/1966 Zb. o periodickej tlači a o ostatných hromadných informačných prostriedkoch v znení neskorších predpisov. Jeho uzákonenie bolo v atmosfére šesťdesiatych rokov podnietené úsilím o vytvorenie podmienok na prechod od povoľovania vzniku periodík k demokratickému oznamovaniu ich vzniku a púhe evidencii zo strany štátnej administratívy. Registrácia však za uplynulé desaťročia príliš hlboko zakotvila v hlavách administrátorov ako systém bližší totalitnému povoľovaniu než demokratickému deklarovaniu vzniku periodík. Svedčí o tom aj návrh zákona Ministerstva kultúry SR o prostriedkoch verejných informácií z apríla 1996 (§§ 21-24), ktorý o. i. ustanovoval dokonca 10 registračných podmienok a umožňoval by protiústavnú reglementáciu vydavateľa exekutívou.*

*Ide o to, aby sa v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, podľa ktorej "vydávanie tlače nepodlieha povoľovaciemu konaniu" (čl. 26 ods. 2), do všetkých dôsledkov upustilo i od zabehaných pojmov "registrácia" a "prihláška", ktoré s deklaračným systémom jednoznačne nekorešpondujú. V súlade s dlhoročnou praxou v demokratických štátoch sa má namiesto "registrácie" zaviesť "evidencia" a namiesto "registračnej prihlášky" púhe "oznámenie" vzniku periodika, ktorého obsahom sú iba elementárne údaje potrebné z hľadiska nevyhnutnej základnej informácie. O akomkoľvek prípadnom porušení zákona je oprávnený rozhodovať súd a nie výkonná moc. Ustanovenia o evidencii periodickej tlače sú oproti minulosti podstatne jednoduchšie a vystačia s jedným paragrafom.*

## K § 22

*Povinné údaje (tiráž) sú spravidla stručné a majú tradične význam rovnako ako základná informácia pre recipienta, tak aj pre uplatnenie zásady zodpovednosti a pre iné úradné, študijné,*

archívne a bibliografické potreby. To nevylučuje, aby súčasťou tiráže neboli aj ďalšie údaje podľa potrieb vydavateľa. Údajom o cene sa rozumie tiež údaj, že periodikum sa rozširuje bezplatne.

V masových médiách nie je vždy samozrejmosťou uvádzať zdroj prebraného spravodajstva alebo publicistického materiálu zo spravodajskej agentúry alebo iného média. Ustanovenie ods. 3 formuluje zásadu, že v takom prípade prevádzkovateľ plne zodpovedá za obsah prebraného materiálu. Nedotknuté ostávajú ustanovenia o ochrane autorstva podľa autorského zákona.

### **K návrhu na § 23**

Šírenie masových médií je v súčasnosti „úzkym miestom“ celého systému. V podmienkach obmedzeného trhu sa v ňom môžu prejavovať prvky kartelizmu a monopolizmu. Upravenie transparentnosti podmienok šírenia masových médií je vecou ochrany ich nezávislosti. Dostupnosť informácií o podmienkach šírenia periodickej tlače a rozhlasového a televízneho vysielania by mala byť informáciou, ktorú si môže vyžiadať každý občan podobne ako informácie, ktoré sprístupňuje zákon o informáciách.

## **Doložka zlučiteľnosti návrhu novely zákona s právom Európskej únie**

**1. Navrhovateľ zákona:** poslanec Národnej rady Slovenskej republiky Ján Budaj.

**2. Názov návrhu zákona:** Zákon o masových médiách.

**1. Úprava problematiky návrhu zákona s právom Európskej únie:**

Návrh zákona nie je v rozpore s legislatívou EÚ.

**4. Návrh zákona svojou problematikou:**

Nepatrí medzi prioritné úlohy aproximácie práva a medzi priority odporúčané v príprave asociovaných krajín strednej a východnej Európy na integráciu do vnútorného trhu EÚ.

**5. Charakteristika právnych noriem Európskej únie, ktorými je upravená problematika návrhu zákona:**

Nie je upravená v normách EÚ.

**6. Vyjadrenie stupňa kompatibility s právom EÚ:**

Navrhovaný zákon sa nezosúladí s právnymi normami EÚ.

Ministerstvo financií SR  
Odbor štátneho rozpočtu

Bratislava, 9.1.2001

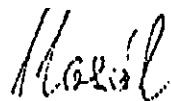
Vážený pán  
Ján Budač  
poslanec Národnej rady  
Slovenskej republiky

vec: Štanovisko odboru štátneho rozpočtu k rozpočtovým  
dôsledkom návrhu skupiny poslancov NR SR na vydanie  
zákona o masových médiách

V dôvodovej správe k uvedenému návrhu sa konštatuje, že  
"Zákon nemá dopad na štátny rozpočet".

Odbor štátneho rozpočtu sa s týmto konštatovaním  
stotožňuje.

Odbor štátneho rozpočtu sa nevyjadruje k legislatívnej a  
obsahovej stránke predloženého návrhu zákona.



Ing. Miloš Nosál, CSc.  
riaditeľ odboru  
štátneho rozpočtu